

hotels. Hi ha, entre altres serveis: dutxes d'aigua calenta, bar - restaurant, habitacions amb diferents nombre d'ocupants, servei de guia, etc., etc. Quan ens disposem a sopar, sobre les 8 del vespre, sembla que tothom ja ho ha fet. Som la novetat del refugi!!, a part d'un grup de francesos som els estrangers que han vingut de més lluny. En un principi ens confonem per italians, però aviat ens encarreguem de reivindicar la nostra condició de Catalans. Queden parats que vinguem de tant lluny per practicar l'esquí de muntanya. Els hi expliquem que cada any per setmana santa fem una ruta pels Alps. Aviat arriba l'hora del silenci i anem a dormir.

Dilluns, 5 d'abril de 2004. Essener Rostockerhütte 2.208 metres - Reggentörl 3.056 metres - Essener Rostockerhütte 2.208 metres.

El baròmetre ha baixat considerablement, a fora neva molt!! Esmorzem a l'hora convinguda, (7 del matí), i després, tots els grups comencen a desfilar per començar la seva activitat. Nosaltres ens mirem amb cara de "poker", pensem que amb aquesta nevada al Pirineu normalment no sortim. Fem una mica el despistat i ens quedem sols al refugi. No volem ser menys que els altres grups i decidim equipar-nos per marxar i fer la ruta prevista per avui, (almenys intentarem fer el màxim que puguem). Tenim previst anar al West Simonyspitze de 3.488 metres remuntant el Reggentörl de 3.056 metres. A les 8 del matí sortim en direcció oest. Evidentment som els últims i ens trobem les traces fetes. A mesura que avança el temps ens anem creuant amb els diferents grups, tots baixen. Nosaltres decidim continuar cap amunt. Arribem al coll amb el grup francès sobre les 11 del matí, som els únics grups que hem arribat fins aquí, però no anirem més lluny. Cada vegada el vent és més fort i el fred és més intents, a més no tenim gens de visibilitat, per tant, cal començar el descens pel mateix lloc de la pujada. Els Francesos ens acompanyen en el descens que efectuem amb una neu excel·lent. Després d'arribar al refugi, a la 1 de la tarda, dinem i fem una petita migdiada. Segueix el bon ambient a l'hora del sopar i aprofitem per comentar amb el guarda la ruta de demà.

Dimarts, 6 d'abril de 2004. Essener Rostockerhütte 2.208 metres - Coll oest del Grosser Geiger 3.200 metres - kursingerhütte 2.562 metres.

Avui és un dia de travessia i el temps no es gaire estable, més aviat la tendència és la mateixa d'ahir, el baròmetre no ha variat. Comencem la nostra marxa a 2/4 de 8 del matí en direcció nord seguim la part alta de la vall del riu Maurer. Volem anar al Cim Grosser Geiger de 3.360 metres, per després fer el descens per l'altre vessant i anar al kursingerhütte. Som nombrosos els grups que anem per la mateixa ruta, però ens adonem que aviat la majoria gira en direcció est per anar al Johannishütte. Solament quedem nosaltres i els francesos altra vegada. Continuem pujant en direcció nord fins a una roca característica que està sobre els 2.900 metres, aquí prenem direcció nord-est per arribar al coll oest del Grosser Geiger de 3.200 metres.

Arribem al coll sobre 2/4 de 12 del migdia, amb molt mal temps i boira. Això ens fa prendre la decisió de

no pujar al cim i conjuntament amb els francesos ens dediquem a instal·lar el rappel per fer el descens per la vessant nord. És un rappel llarg i complicat, sobretot a la sortida, ja que hi ha molta pendent i la neu no és gaire estable. Si afegim la boira i que en tant en tant neva, podríem dir que és un rappel fantasmagòric. Entre una cosa i altra comencem els descens per la Obersulzbach kees a la 1 de la tarda. És un descens que hem de fer amb molta cura, hi ha moltes esquerdes, grans cerecs i passos obligats. Els francesos baixen primer i a més, els tres primes, ho fan encordats. Tots els altres seguim les mateixes traces. Hem tingut una mica de sort, ja que per una estona el cel s'ha destapat i hem tingut una visibilitat excel·lent, just per comprovar si anàvem en la direcció correcta.

Veiem el kursingerhütte al nord, lluny!, molt lluny!! Per arribar-hi en primer lloc prenem direcció nord fins arribar a la morrena superior, la qual seguirem per la seva vessant oest fins el final de la mateixa a 2.500 metres. Aquí franquegem en direcció nord-est fins que al voltant dels 2.400 metres. Mengem una mica i posem les pells. Ara ens tocarà pujar. A les 4 de la tarda comencem l'última part de l'etapa d'avui. Seguim direcció nord-est com si volguéssim anar al Zwischen-suibachtörl fins a la cota 2.550. Aquí girem en direcció nord-oest fins arribar a un petit coll a 2.638 metres. Ara caldrà fer un descens en direcció oest fins el refugi que està a 2.562 metres. Arribem a 2/4 de 6 de la tarda. El refugi està pràcticament buit, hi ha pocs grups, la gent no ha vingut pel mal temps.

Dimecres, 7 d'abril de 2004. kursingerhütte 2.562 metres.

El temps ha empitjorat notablement, les condicions per sortir són molt dolentes. La nostra intenció es anar al Keeskogel de 3.291 metres ja que donem totalment per descartat el Schlierferspitze de 3.289 metres. De moment, però, hem decidit esperar-nos a que millori el temps. Els francesos marxen cap al Venedigercharte, ja que no tenen cap dia de marge, així que ens desitgem tota la sort del món.

A última hora de la tarda, de cop i volta, ens trobem amb un cel sense cap núvol. És el primer dia que veiem completament les muntanyes que ens envolten. La vista és excepcional, la claredat de l'atmosfera, la gran quantitat de neu, i el sol de la tarda fa que la llum que hi ha sigui única. Estem entusiasmats i esperem ansiosament que arribi demà.

Dijous, 8 d'abril de 2004. Kursingerhütte 2.562 metres - Gross Venediger 3.687 metres - Johannishütte 2.121 metres.

A les 8 del matí comença la nostra marxa cap al coll Venedigercharte de 3.413 metres, que està sota del Gross Venediger, amb un dia excel·lent. Primerament hem de prendre direcció est per anar al Zwischensuibachtörl, però no acabem d'arribar-hi, al voltant dels 2.850 metres girem en direcció sud-est esquivant esquerdes i cérecs. Arribem al Venedigercharte a les 12 del migdia cansats. Hem obert traça nova pels 60 centímetres de neu que ha caigut durant aquests darrers dies. Ens trobem en un gran plató, molt fàcil de pedrers en cas de mal temps. Mengem una mica per recuperar forces.

Tot seguit prenem direcció sud-oest per remuntar els